

Надзвичайний стан

Художники та художниці: Юлія Беляєва, Андрій Достлев, Лія Достлева, Оля Федорова, Олена Гром, Дар'я Кольцова, Саша Курмаз, Тимофій Максименко, Ганна Шумська, Віталій Шупляк, Ольга Склярська

- Вернісаж **7 липня 2022, год. 19:00**
- Виставка триватиме до **21 серпня 2022**

- Куратори: Пшемислав Ходань, Майя Муравська
- Аранжування та графічне оформлення проекту: Гося Голінська

- Виставка співфінансується містом Сопот
- Почесний патронат Генерального Консулату України в Гданську
- Почесний патронат Президента міста Сопот Яцека Карновського

Коментар від кураторів:

Державна галерея мистецтв у Сопоті багато років співпрацювала з Львівською галереєю мистецтв ім. Бориса Возницького, що дозволяло сопотській публіці в літній сезон знайомитися зі спадщиною польського живопису, яка зберігається у колекціях одного з провідних музеїв України. І хоча ми не зриваємо співпраці з галереєю у Львові, воєнні події спонукали нас змінити перспективу та переформулювати виставкові цілі. Тимчасово припинили роботу галереї, музеї, центри культури та мистецтва, настав час невизначеності. Проте мистецтво не зникло, художники не припиняли працювати.

Однією з провідних тенденцій і культурних проблем сучасного українського мистецтва є його чутливість до актуальних суспільно-політичних подій. Це натуральне явище, фактор культурного опору, з'явилося у 2014 році як пряма й автоматична реакція на масові протести Євромайдану чи незаконну анексію Криму. Політика стала невід'ємним елементом художньої діяльності.

Виставка „Надзвичайний стан” була задумана як платформа, на якій українські митці – як ті, хто залишили Україну останніми роками, так і ті, хто ще перебуває в зонах бойових дій – зможуть представити свої роботи, створені в безпосередньому контексті війни. Усі вони поєднують художню та репортажну складові з елементом громадської активності.

Представлені роботи – їх тематика та проблематика – характерні для розвитку українського мистецтва від початку XXI століття. Митці та мисткині все частіше почали створювати роботи в контексті фемінізму та тілесності, політичних змін, постколоніальних та імперіалістичних культурних концепцій, ідентичності та колективної пам'яті, травм, страждань, мужності та завзятості. Усі ці площини представлені на виставці в Сопоті; вони переплітаються, надають один одному нового ідейного контексту та свідчать про постійну актуальність мистецтва та його укоріненості в повсякденному житті.

„Надзвичайний стан” також викликає питання про роль мистецтва в боротьбі з війною. Чи це форма протесту, пророцтво, попередження, елемент автотерапії?

Хоча політична природа виставки очевидна, її характер є політичним не лише у контексті російської агресії проти України, а й стосується таких явищ як міграція, нові технології, споживацтво. Тому „Надзвичайний стан” — це не типова виставка „про війну, що триває”, хоча й будуть на ній присутні роботи документального характеру. Вона виникла з необхідності дати слово творцям, чия країна стала об'єктом агресії та об'єктом глобального інтересу; вона представляє світ, який змінили глобалізація, масові міграції, соціальні мережі, ньюси. Вона розповідає про фізичне та психічне

пригнічення та травми, а також про надію та турботу як рушійні сили змін. Виставка також може стати приводом до дискусії про стан сучасного мистецтва, яке створюють українські митці, які не обов'язково живуть в Україні. У контексті сучасного українського мистецтва, яке значною мірою є мистецтвом опору, існуючим в міжнародному обігу, чи є надалі вірним діагноз Миколи Рябчука про постколоніальний синдром, який впливає на українську культуру?

Під час підготовки виставки ключовим словом стала солідарність. Солідарність мистецького середовища. Соціальна солідарність. Навчальна солідарність. Навіть інституційна солідарність. Ми бачимо докази такого ставлення практично щодня протягом останніх чотирьох місяців. Сподіваємося, що представлені роботи будуть резонувати у пам'яті і свідомості відвідувачів галереї ще довго після того, як вони покинуть її стіни.

State of Emergency

Artists: Julia Beliaeva, Andrii Dostliev, Lia Dostlieva, Olya Fedorova, Alena Grom, Daria Koltsova, Sasha Kurmaz, Timothy Maxymenko, Hanna Shumska, Vitalii Shupliak, Olga Skliarska

- Opening 7 July 2022, 7 p.m.
- Exhibition open until 21 August 2022

- Curators: Przemysław Chodań, Maja Murawska
- Arrangement and graphic design of the project: Gosia Golińska

- Exhibition co-financed by the City of Sopot.
- Honorary Patronage of the General Consulate of Ukraine in Gdańsk
- Honorary Patronage of the Mayor of Sopot, Jacek Karnowski

Curatorial comment:

The State Art Gallery in Sopot has for many years cooperated with the Boris Voznytsky Lviv National Art Gallery, enabling the Sopot public to become acquainted during the summer season with the heritage of Polish painting held in the collection of one of the leading museum institutions in Ukraine. And although we are not breaking our cooperation with the Lviv gallery, the events of the war made us change our perspective and reformulate our exhibition goals. Galleries, museums, cultural and art centres have temporarily ceased to operate, a time of uncertainty has emerged. Nevertheless, art has not disappeared, artists have not stopped working.

One of the leading cultural trends and issues in contemporary Ukrainian art is its sensitivity to current social and political events. This natural phenomenon, a factor of cultural resistance, was already emerging in 2014 as a direct and almost automatic reaction to the mass protests of the Euromaidan and the illegal annexation of Crimea. Politics has become an immanent part of artistic activity.

The State of Emergency exhibition was conceived as a platform for Ukrainian artists – both those who have left Ukraine in recent years and those who remain in the combat zone – to present their work created in the immediate context of the war. All works combine artistic and reportage components, with an element of social activism.

The works presented – their subject matter and the issues raised – are characteristic of the development of Ukrainian art since the beginning of the 21st century. Artists have increasingly begun to create work in the context of feminism and corporeality, political change, postcolonial and imperialist cultural concepts, identity and collective memory, trauma, suffering, courage and tenacity. All these planes are present in the

Sopot exhibition; they interweave, give each other a new ideological context and testify to the constant relevance of art, its roots in everyday life.

State of Emergency also raises questions about the role that art takes in the face of war. Is it a form of protest, a prophecy, a warning, an element of self-therapy?

Although the political nature of the exhibition is obvious, its character is not solely political in the context of the Russian aggression against Ukraine, but refers to phenomena such as migration, new technologies and consumerism. State of Emergency is therefore not a typical exhibition “about the ongoing war”, although there will be works of a documentary nature. It stems from the need to give a voice to creators whose country has become an object of aggression and an object of global interest; it depicts a world changed by globalisation, mass migration, social media and the news. It tells stories of physical and psychological oppression and trauma, as well as those of hope and care as a force for change. The exhibition may also be a contribution to the discussion on the condition of contemporary art created by Ukrainian artists, who may not necessarily be living in Ukraine. Is Mykola Riabchuk’s diagnosis of the postcolonial syndrome affecting Ukrainian culture still valid in the context of Ukrainian contemporary art, which is to a large extent art of resistance existing in international circulation?

During the preparation of the exhibition, solidarity became the key word. Solidarity of the artistic community. Social solidarity. Educational solidarity. Even institutional solidarity. We have seen evidence of this type of attitude on an almost daily basis over the past four months. We hope that the works presented will resonate in the memory and consciousness of visitors to the gallery long after they have left its walls.